

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ملک الشعراء

استاد محمد نسیم "اسیر"

تنظیم و ویرایش: AA-AA

آب از سر پریده

شعری ست، که به استقبال از شعر زیبای «رهی مُعیرِی» به طنز و مطایبه سروده شده است. مطلع غزل رهی معیرِی:

لاله داغ دیده را مانم

کشت آفت رسیده را مانم

بی تو، توت تکیده را مانم	رنگ از رخ پریده را مانم
پیش خوبان ز بس که رسوایم	یخن چاکدیده را مانم
بس که از خلق طعنه ها دیدم	لقمه نیم جویده را مانم
من به وقت گرفتن چوکی	ممسک روزدیده را مانم
بر سر رتبه و به وقت سجد	دل گزدم گزیده را مانم
در تملق به سان بادنجان	روی بشقاب چیده را مانم
چون خمندک به رشوه بگرفتن	خون مردم مکیده را مانم
پیش تفتیش در سؤال و جواب	پهلوان خن جویده را مانم
کار و باری نیاید از دستم	کنج پیئو لمیده را مانم
چرخ بسته ست دست و پایم را	تار جولا تنیده را مانم
رفته ام تا گلو به قرض فرو	آب از سر پریده را مانم
مفلسی بس، که رخ نموده به من	گف دست پفییده را مانم

نیستم در خور نوازش چرخ آبِ «از رخ چکیده» را مانم
سلی دهر دون خرابم کرد باغِ «آفت رسیده» را مانم
در جوانی سپیدمو گشتم گُل پائیز دیده را مانم
رفته یاران ز دور و پیش مرا مرد فرد و جریده را مانم
کس به من هیچ اعتناء نکند سخن ناشنیده را مانم
دل ربوده ز خلق، شعر ترم میوه نوریسیده را مانم

بس، که گویم "اسیر"؛ عیب همه

بم از هم کفیده را مانم

(م. نسیم «اسیر» - کابل عزیز، پنجم عقرب ۱۳۳۳ ش)